

Landsstyremøtet 2006

Harmonisk landsstyremøte i strålende vårvær

Rammen om årets landsstyremøte kunne ikke vært bedre. Soria Moria lå badet i sol, og nyutsprungne løvtrær og tepper av hvitveis ønsket delegatene velkommen.

Bjørn Martin Aasen og Wenche Frogn Sellæg loste møtet trygt i havn med en blanding av alvor og humor. Foto Lise B. Johannessen

Landsstyremøtet var preget av en den samarbeidsånd som Torunn Janbu, Legeforeningens president, i sin åpningstale sa hun

opplevet preget foreningen. Landsstyremøtet fant sted på Legeforeningens eget hotell og konferansesenter Soria Moria, men det er sannsynligvis ikke siste gang landsstyremøtet legges hit, siden landsstyret nå har vedtatt at møtene heretter skal holdes i Oslo annet hvert år. Mange tilhørere utenom delegatene hadde funnet veien til Soria Moria, og det var godt oppmøte både under forhandlingene og under landsstyremøtets første dag da den helsepolitiske debatten om lokalsykehus sto på dagsordenen. Møtet ble som tidligere år, profesjonelt ledet av ordstyrerne Bjørn Martin Aasen og Wenche Frogn Sellæg.

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Solidaritet med leger i Irak

Jannicke Mellin-Olsen tok i en appell opp situasjonen for leger i Irak. Mange av disse opplever trakassering, tortur og blir fjernet fra sine jobber. Hun minnet landsstyret om at det er viktig at verdenssamfunnet ikke glemmer kolleger og etterlyste hva Legeforeningen har gjort med vedtaket fra fjorårets landsstyremøte om helsesituasjonen i lavinntektsland? Torunn Janbu redegjorde for at sentralstyret nylig har nedsatt et utvalg som har fått et mandat å forholde seg til.

Tankevekkende åpning

– Imponerende, annerledes, nytt og tankevekkende var blant superlativene som ble legene Frode Gallefoss og Runar Nørsett til del etter deres kunstneriske innslag under åpningen av årets landsstyremøte.

Legene inviterte til en blå, melankolsk og litt lealøs halvtime, og det ble det. Gallefoss ba deltakerne ta i mot noen tanker i all uhørtidelighet. – Dere bør være så urasjonelle at dere ikke stiller noen krav til innholdets rasjonalitet. Dere får bare noen tanker på veien, kanskje litt krydder, kanskje litt galenskap og kanskje til ettertanke, sa Gallefoss.

Frode Gallefoss

Han berørte den tid vi lever i, omorganiseringen av helsevesenet og hva utdanning og jobb gjør med leger.

– Essensen av det moderne er å bryte ned tradisjoner og stille spørsmålstegn ved verdier og prioriteringer. Gamle sannheter betviles. I det relative mister autoriteter sin legitimitet. Kritikk av autoritetene er ikke lenger bare modige menneskers gjerninger, men en allmenn væremåte, sa han.

– Uroen er blitt vår kulturelle premiss. Kanskje bruker vi mest tid på det som er

minst viktig? Hvem hadde trodd at tidsbesparende teknologi ville gi oss dårligere tid? Det eneste vi fikk mer av på 90-tallet, var dårlig tid, sa Gallefoss og hoppet elegant over til legerollen.

– Hva skjer når vi utdanner oss til leger? Når vi jobber som leger? Hva har du gitt slipp på eller hva gir du tid enhver tid slipp på i deg selv på grunn av ditt arbeid som lege Dette snakker vi sjelden om, sa Gallefoss.

– Noen kolleger tolker det å ta opp slike spørsmål som et svakhetstegn. Pasienter tømmer seg for oss, vi jobber og jobber. Vi får vite deres innerste tanker. Samtidig sitter vi der og forteller nesten ingen ting om oss selv, er profesjonelle og bare tar i mot. Blir gode på hjelpende enveiskommunikasjon. Så går vi tidlig hjem, bare for å komme for sent hjem, rimelig bleke om nebbet og mett av mennesker. Leger blir kanskje ikke vant til å snakke om seg selv. Mange har ikke så mange å snakke fortrolig med. – Så der sitter vi, mette av hjelpende enveis menneskekontakt og kanskje sultne på at noen skulle være litt mer nær oss. En del leger er

Jeg er et medmenneske, lød det unisont fra forsamlingen. Foto Cecilie Bakken

ensomme ulver, vellykket på overflaten, ensomme i bunnen.

Han mente at det er rasjonelle grunner for at leger bør ta et steg ut av rasjonalitetens jernbur og lete frem kreative og humoristiske egenskaper i seg selv. Det kan være å være litt «gæren» uten å tenke på hva andre måtte mene, uten å skulle prestere eller gjøre noe riktig for andre enn seg selv. Bare fordi man føler for det, sa legen og brakte forsamlingen over i en hysterisk morsom del av forestillingen hvor de to legene endte opp med å få forsamlingen til å reise seg og si i talekor: Jeg er et medmenneske!

Ellen Juul Andersen

ellen.juul.andersen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk